

Řekni pár slov o chudákovi Chruščovovi

 putin-today.ru/archives/200154

Vždycky mě zajímalo, proč levice (vlastenci SSSR) tak zběsile lpí na Stalinovi. A pak jsem si uvědomil, že když škrtnete Stalina a řeknete, že během jeho vedení došlo k chybám, pak z historie SSSR nezůstane nic.

Před Stalinem byl po Leninovi druhý člověk v SSSR, Trockij. Levice si pro jeho zradu dokonce vymyslela speciální termín – trockismus. Mezi nimi je zvláště uctíváný Jidáš. Téměř všichni zakladatelé Země sovětů, staří bolševici, byli později zastřeleni Stalinem. Ukázalo se, že jsou zrádci a špióni. To doslova vyplývá z jejich trestních případů.

No a po Stalinovi byli Malenkov a spol, o kterých není co říct. Pak Chruščov. Kdo byl podle těch samých levičáků nádeníkem Západu. Brežněv, starý senilec, který zemi přivedl do stagnace. Andropov je agent CIA. No a třešničkou na dortu je samozřejmě zrádce všech dob a národů, hlavní Jidáš planety Země – Gorbačov. Navíc nevysílám svůj názor, ale názor těch nejzarputilejších levičáků. Vyplývá to z jejich mnohaletých výroků o vládcích země Sovětů, se kterými se nikdo neradil.

A tak se ukazuje, že když vyjmete Stalina z rovnice nebo začnete kritizovat, pak se historie SSSR zdá být dlouhou řadou zrad a omylů. To je taková blbost.

A rozhodl jsem se být Chruščovovým ~~diabolickým~~ advokátem atd. A už vůbec ne proto, aby ho vybělil. Ale prostě kvůli objektivitě a kvůli lidu SSSR. Očerněním chruščovského období jsou koneckonců pošpiněny i úspěchy sovětského lidu. Jako byste žili v bezčasí, pod zrádcem. A lidé rodili, stavěli, vyráběli rakety, posilovali jaderný štít země. Právě za Chruščova přestaly Spojené státy uvažovat o otevřené válce proti SSSR. Navždy ochránil zemi před jaderným úderem Spojených států bez odezvy. Pod ním se rozvíjel prostor.

Mezi úspěchy:

1. Výrazné zvýšení výdajů na vědu.
2. Chruščov pro 30 milionů občanů. Ano, není to chata, ale může dát současným „ateliérům“ náskok. Prudký nárůst bytové výstavby.
3. Kopl Velkou Británii do zubů, vrátil Suezský průplav Egyptu.
4. Vytvořil karibskou krizi - odstranil západní rakety z Turecka a Anglie.
5. Přivedl SSSR na 1. místo na světě ve vesmíru.
6. Míra růstu HDP od 10 % do 8 % ročně po dobu 10 let podle různých zdrojů.
7. Za jeho vlády se rozvíjel jaderný průmysl. Jaderný štít země navždy vyloučil možnost nezodpovězeného jaderného úderu na SSSR. Objevily se počítače.

8. Energie se rychle rozvíjela. Výroba elektřiny vzrostla ze 150,7 miliardy kWh v roce 54 na 450 miliard kWh v roce 64.

Nyní o Chruščovových chybách.

Je obviněn z rozptylování artelů. Ale Chruščov jednal přísně v rámci sovětského paradigmatu. Artels prostě neměl v sovětském systému místo. Podívejte, v SSSR neexistuje trh, pouze plánované hospodářství, což znamená, že ani materiál, ani zařízení a jednotlivé díly nelze objednávat ze státních továren a skladů. Tohle není naše doba, kdy stačí jít a nakoupit. Tato objednávka není v plánech, což znamená, že ji nelze splnit, tečka.

V důsledku toho systém artel vyvolal nepřekonatelný problém se získáváním komponentů a materiálů a s prodejem produktů. V 50. letech se to proměnilo v obrovskou spleť korupce, krádeží ze společných podniků a podvodů. Artel navíc mohl prodejem nedostatkového zboží (a pak už žádné jiné nebylo) poskytnout zaměstnancům ke státním podnikům nepřiměřené obohacení a způsobit nepokoje mezi lidmi spojené se sociální nespravedlností. A pokud by artelští dělníci začali vydělávat víc než straničtí funkcionáři, byla by to obecně garda. Chruščov proto rozhodl o všem jedním šmahem, zrušil artely jako typ podniku a rozptýlil z nich dělníky do státních podniků. Z hlediska tehdejšího kontextu to bylo logičtější než vytvářet multistrukturovanou ekonomiku, budovat souvislosti, pravidla hry a snažit se to vše regulovat.

Snaží se ho také obvinít z hladu a nepokojů kvůli rostoucím cenám potravin. Ale prostě se snažil vyřešit problém s JZD a jejich výkupními cenami, které byly desetkrát nižší než návratnost investice. Jde jen o to, že v 50. letech byly vyčerpány zdroje vesnice, ze které Stalin čerpal lidi pro industrializaci a válku. Z vesnice mé matky byla po začátku války téměř polovina mužů, včetně jejího otce, odvedena během prvního měsíce. Prostě přijeli na nákladácích a ti, kteří vypadali zdravěji, sebrali a odvezli. Nikdo z nich se nevrátil. A ani se nepodařilo zjistit osud mého dědečka. Chybějící. Můj otec byl ředitelem ústředního archivu TASSR. Tito. byly příležitosti. O dědovi se ale v nich nezachovaly žádné dokumenty ani stopy.

Hypervykořisťování vesnice vedlo k tomu, že tam nezůstali téměř žádní lidé, ti nejaktivnější utekli do města, zbytek tam zemřel v opilosti a beznaději. V padesátých letech byl pracovní den kolektivního zemědělce asi jeden a půl kg pšenice, což bylo mimo přežití. O zavádění pokročilých technologií nebyla řeč. Čím méně toho na poli rostlo, tím méně museli uklízet, tím více se mohli věnovat hospodaření. Jejich příjem a sytost nekorelovaly se sklizní.

Chruščov se proto pokusil tento problém nějak vyřešit. Zdražováním potravin zavedl platy pro kolchozníky. A předtím mohl kolchozník vidět peníze jen tím, že na trhu prodal to, co vypěstoval na svém pozemku. Na druhou stranu, aby kolchozník nebyl rozptylován svým osobním spiknutím, zavedl Chruščov daně. Nezdálo se, že by to fungovalo, protože rolnický systém se již zhroutil, ale logiku jeho jednání lze pochopit.

Kukuřice.

Chruščovovy sny se staly skutečností: Rusko vytváří rekordy v pěstování kukuřice

O Ukrajině, která do 22 g nasbírala 41,9 milionů tun kukuřice, ani nemluví.

Tito, s hlupákem a dřevěným pérem lze zlomit. V té době byl nedostatek potravin a produktivita kukuřice na jednotku plochy byla vyšší než u pšenice. Samotné stonky kukuřice jsou navíc výborným krmivem pro hospodářská zvířata. V souladu s tím by myšlenka širšího pěstování kukuřice v naší zemi mohla zmírnit závažnost nedostatku potravin. Ale situace, kdy se účinkující postaví a zběsile spěchají splnit jakýkoli rozkaz, bez namáhání mozků a bez kritického hodnocení výsledku, nemohla vést k excesům. A nebyli tam žádní další účinkující.

Chruščov se pokusil o decentralizaci průmyslového systému, aniž by si uvědomil, že decentralizace je v plánované ekonomice nemožná. V souladu s tím mu lze vinit právě toto, a ne kukuřici. Zdálo se ale, že na to přišel sám a své reformy zrušil.

Chruščov samozřejmě udělal spoustu věcí, ale ne více a ne méně než ostatní vládcí Ruska. A divoká nenávisť vůči němu ze strany levice není příliš pochopitelná. Mám k němu poměrně neutrální postoj.

A zdá se mi, že je zcela nedůstojné vinit Brežněva a ostatní jeho spolupracovníky ze všech hříchů. Uplatňovali zcela vyváženou politiku. Hlavním cílem bylo uživit a zajistit bydlení pro lidi. Když viděli hrůzy války a poválečnou devastaci, v zásadě dosáhli svých cílů, poskytli bezpečnost před válkou, práci, jídlo a střechu nad hlavou všem v SSSR. Mám k nim velký respekt. Dokonce i Andropovovi, který se postaru snažil obnovit pořádek v SSSR. Ano, Tito staří lidé nedokázali odpovědět na výzvy rychle se měnícího světa, s nimi země uvízla v bezčasí, ale alespoň v dobře živeném a usazeném.

Gorbačov. Je jasné, že jde o hlavního Jidáše levice. Mimochodem, je legrační, že lidé, kteří odmítají náboženství, používají tolik výrazů odtud. Juduška-Trockij.

Číslo je jasně nejednoznačné. Nikdo netvrdí, že reformy byly potřeba. A pokud socialismus selhal, pak bylo nutné pomalu a opatrně přejít na smíšenou ekonomiku. Ale to, že v čele země skončil bezpáteří muž s krásným srdcem, byl špatný odhad starých lidí. Museli najít někoho tvrdého a nemilosrdného. Pouze pevná ruka a jasná mysl mohou vést zemi testovacím obdobím bez ztrát. Nenalezeno. Nevyšlo to. Za které jsme zaplatili miliony životem a stále platíme. (

Číňané to udělali správně. Vyvalili Tchien-an-men jako tanky a už si to nikdo nepamatuje. Všichni Qi si podají ruce. Obecně mám jedinou, ale zároveň nejzávažnější stížnost na komunisty, tu je, že zničili moji zemi, rozbili ji na kusy, vysáli vše, co moji lidé po mnoho desetiletí budovali potem a krví. A hlavně z toho nevyvodili žádné závěry. Všichni se považují za nepřátele a zrádce. Mohou za to všichni kromě nich. A proto jsou beznadějní, protože nedokážou ani přiznat své chyby. Neadekvátní realitě.

Jelcin. No, vylily se na něj sudy sraček. Ale kdybyste byli na jeho místě, vedli byste lépe než on? Možná ano možná ne. Od komunistů dostal pahýl velké země s rozvrácenou ekonomikou. Všechny podniky se zastavily, protože byly narušeny dodavatelské a finanční řetězce. Pokladnice je prázdná, bezpečnostní složky nefungují, není co jíst, není práce. Lidé jsou revolučně aktivní a jsou připraveni přejít z nedostatku jídla, aby zničili toho, kdo se jim řekne, aby udělal. A v takových podmínkách se mu podařilo zachovat celistvost země, zajistit jakési fungování ekonomiky, byť ponižováním, dokonce i půjčkami od Spojených států a MMF. Pak bylo hlavní přežít. Nechal si atomové zbraně. Zachránil jaderný průmysl. Je to možná pokřivené, ale nastartovalo to ekonomiku, alespoň v nějaké podobě. Mohlo by to být lepší? Nevím.

Ale jedno vím jistě, mohlo to být mnohem, mnohem horší. Občas přímo. Například Putin by se nedostal k moci.)

Sám Putin své chyby přiznal. Dostal se k moci v naději na „Evropu od Lisabonu po Vladivostok“. Bolestně se ale zřítíl do reality. A už v roce 2007 křičí v Mnichově: "Co to děláš?" Putinovou nejsilnější stránkou není to, že nedělá chyby, ale to, že se umí z chyb poučit a včas je napraví.

Obecně, o čem to mluvím? Historie naší země je nepřetržitá. Každý státník ve vedoucí pozici země udělal pro zemi mnoho užitečných věcí. Ale také jsem se mýlil. Někdy je to děsivé. Ruská knížata sbírala země a odrážela útoky nomádů a německých rytířů, budovala města a knížectví. Ruští carové s krví a bitvami sbírali země kolem Rusi po celá staletí. Bojovali proti nomádům, Turkům a západním „civilizátorům“. Stavěli města, silnice a zakládali obchod. Ruští císaři anektovali země, umožnili přístup k moři, vytvořili flotilu, vytvořili průmysl a rozvinuli Ruskou říši. Sovětští generální tajemníci vybudovali průmysl a energetiku, poskytli lidem vzdělání a medicínu, vybudovali města a energetický sektor země, vytvořili jaderný štít, porazili západní civilizátory a rozvinuli vědu a umění. Každý z nich přispěl k rozvoji země. Historie je nepřetržitý proces. To se bude dít i nadále.

A dokud nebudeme respektovat a uznávat každého vládce Ruska, dokud nepochopíme jeho přednosti, chyby a nedostatky, dokud část země nebude uctívat Mikuláše 2 a ostatní mrtvé generální tajemníky, nikdy se nevrátíme k sobě. Občanskou válku a civilní rozdělení neukončíme.

Myslím, že v budoucnu uvidím panteon vládců Ruska, Ruska, Ruské říše, SSSR, Ruské federace, bez rozdělení na období. Budou tam Rurik, Godunov, Petr Veliký, Kateřina, Lenin, Stalin, Chruščov, Brežněv, Gorbačov, Jelcin a Putin. Někteří budou více uctíváni a respektováni, jiní tolik ne. Ale budou tam všichni. Putin už k tomu dal první signál:

Pochopte, dokud si nebudeme vážit sami sebe, dokud nepřijmeme naši historii celistvě, bez škrťů, bez hysterie, objektivně, nepochopíme v celé její složitosti a všestrannosti, nikdo na světě nás respektovat nebude. Chápu, že pro levici je to těžké. V letech sovětské moci se vytvořilo pravidlo, kdy následující vládce ruší předchozí a plive na jeho památku, demokraté šli v jejich stopách po rozpadu SSSR. Ale je čas přijít k rozumu. Je čas vyrůst.

Mám otázku, kdo z nás je větší rusofob. My, kteří přijímáme všechny vládcy Ruska, včetně generálních tajemníků SSSR a období jejich vlády, jako součást obecných dějin naší země v celé její složitosti, rozporech a všestrannosti. Nebo ti nalevo, kteří z celé historie vyčleňují pouze období Stalinovy vlády a vše ostatní odhazují jako nepotřebnou slupku?

AF

<https://aftershock.news>